

til Anskaffelse af Telefon- og Telegraf-Materiel er kun lille, og dette Materiel kan ikke undværes af Hensyn til Brugen af det Artilleri, vi have. Vi faa ikke fuld Nytte af vort Skyts, naar man ikke har Telefon- og Telegraf-Materiel til at skaffe Forbindelse til Stede mellem de forskellige Forter og Batterier. Det samme gælder med Hensyn til det smalsporede Jærnbane-materiel — det er Ændringsforslaget Nr. 206 — idet det er nødvendigt for hurtig at kunne faa Skyts og Ammunition ud paa Angrebsfronten. Kan man ikke hurtig faa sit Skyts ud og forsyne det med Ammunition i rette Tid, er man udsat for at bukke under i Artillerikampen. Jeg kan derfor ikke tiltræde den ærede Ordførers Bemærkning om, at disse Nægtelser ere fuldt forsvarlige, thi jeg mener, at de saa godt som alle ere af den Art, at de dels træde hindrende i Vejen for Uddannelse af Befalingsmænd og Mandskab, og dels ville hindre os i at faa den fulde Brug af det Materiel, vi have.

Man kunde i tidligere Tid bøde paa de Forsømmelser, der vare ved vort Forsvarsvæsen, bøde paa tidligere Tidens Sorgløshed, ved i Krigstilfælde at aabne Statskassen paa vid Gæb og hurtigst mulig afhjælpe Manglerne. Men det gaar ikke nu til Dags. De Mangler, der findes hos os i Fredstid, ere ikke af den Beskaffenhed, at de kunne afhjælpes i en Haandevending. Kommer Krigen overraskende over os, og det maa vi være belavede paa, er Forholdet det, at de Mangler, der ere til Stede, ere til Stede og kunne ikke afhjælpes. Ganske vist spares der Penge ved at nægte disse Bevillinger, men ikke enhver Økonomi er tilraadelig, og jeg kan ikke sige andet, end at jeg maa indstændig tilraade, at man ikke stiller sig for karrig over for Forsvarsbevillingerne, thi man vil ellers let komme til at fortryde det. Kaster man et Blik paa de andre Budgetter, ser man, at der bevilges en Række af gode og til Dels kostbare Foranstaltninger for i det hele taget at op-hjælpe Landets indre Udvikling. Jeg sympatiserer ganske med disse Bestræbelser, men jeg finder, at de bør have et Supple-ment i Bestræbelserne for at holde Landets Forsvarsvæsen i en saadan Stand, at vi, naar vi blive tvungne dertil, kunne værne

vor Neutralitet. Jeg tror, at Agerbrug og Industri, og hvad man i øvrigt henregner til de produktive Erhverv, netop trives bedst og trænge til den Beskyttelse, som ligger i et velordnet Forsvarsvæsen, og jeg kan ikke se rettere, end at det er mindre god Økonomi, at man, naar man dog vil anvende 17 Mill. Kr. eller mere til vor Hær og Flaade, saa ikke vil bevilge de Par Hundrede Tusinde Kroner mere, som be-høves, for at afhjælpe betydelige Mangler og derved faa noget fuldt tilfredsstillende. Hermed skal jeg forlade dette Emne og komme med en Bemærkning til den ærede Ordfører, som begyndte med at omtale nogle Oplysninger, jeg har tilstillet ham vedrørende en Oversigt over Hærudgifterne. Jeg skal ikke her komme ind paa en Dis-kussion om dette Spørgsmaal, dels fordi jeg ikke har det fornødne Materiale ved Haanden, og dels fordi jeg desværre over-hørte de faa af den ærede Ordfører frem-dragne Tal. Jeg tog Spørgsmaalet frem ved 1ste Behandling for at vise, at Hærudgifterne ligesom ogsaa den personlige Ydelse er overordentlig ringe her i Landet. Det er et Spørgsmaal, der interesserer mig overordenlig meget, og jeg vil sætte megen Pris paa i næste Samling at forhandle ind-gaaende derom med den ærede Ordfører, hvis han vil følge mig deri. Jeg vil dernæst, da jeg har Ordet, benytte Lejligheden til at besvare en Interpellation, som under Finanslovens 2den Behandling stilledes til mig fra det ærede Medlem for Præstø Amts 1ste Valgkreds (Svend Høgsbro). Det var i Anledning af en enkelt Udnævnelse i Fjor ved Forplejningskorpset. Jeg kunde ikke den Gang give de fornødne Oplysninger, fordi denne Forfremmelse var falden under min Forgænger, men jeg skal nu efter det ærede Medlems Ønske fremkomme med en Redegørelse, som vistnok vil tilfredsstille ham. Sagen var den, at ved Forplejnings-korpsets Omordning, der skulde foregaa fra første Maj, maatte der foretages en Række Udnævnelser i Korpset. Der skulde foretages ikke mindre end 15 Udnævnelser til Intendant ved denne Lejlighed. Man kunde derfor ikke følge den Bestemmelse, som er foreskrevet i Loven, at nemlig mindst hveranden Forfremmelse skal til-falde Underofficererne. Man meddelte saa